

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121210650
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4121210650.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci navrhovateľa: B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX, K. - N., proti strane, ktorá návrh nepodala (ďalej len „žalovanému“): STING - ITEC Slovakia s.r.o., so sídlom Nitra, Pražská 11, IČO: 34 102 108, zastúpený: JUDr. Marek Ďuran, advokát so sídlom v Nitre, Štefánikova 34, IČO: 30 788 285, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 23. septembra 2021 č. k. 16C/47/2021-24, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i**
a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) uznesením z 23. septembra 2021 č. k. 16C/47/2021-24 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa prerušenia dodávky vody a zamedzenia odvodu odpadových vôd na odbernom mieste navrhovateľa č. 871218.

1.2. Žalovaného (stranu, ktorá návrh nepodala) poučil, že je oprávnený podať žalobu, ktorou sa bude domáhať náhrady škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom tohto neodkladného opatrenia.

1.3. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľ nemá nárok na náhradu trov konania proti strane, ktorá návrh nepodala.

2. Rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. a/ až h/, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, § § 336 ods. 1 a § 337 ods. 1 až 3 CSP.

3.1. V odôvodnení uznesenia poukázal na to, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu 17.09.2021 domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým uloží strane, ktorá návrh nepodala (protistrane), aby sa zdržala prerušenia dodávky vody a zamedzenia odvodu odpadových vôd na odbernom mieste navrhovateľa č. 871218, dôvodiac tým, že navrhovateľ je v zmluvnom vzťahu s protistranou, ktorému ako dodávateľovi vyplýva povinnosť dodávať navrhovateľovi pitnú vodu a odoberať odpadovú vodu a povinnosť žalobcu za tieto služby dodávateľovi zaplatiť.

3.2. V období marec - apríl 2021 bola doručovaná vyúčtovacia faktúra za rok 2020 od dodávateľa - spoločnosti STING - 2 16C/47/2021 ITEC Slovakia s. r. o. na úhradu nákladov spojených s odberom pitnej vody, na základe Zmluvy uzatvorenej medzi dodávateľom a žalobcom. Žalovaný okrem regulovaných cien pitnej vody, stočného a elektrickej energie účtoval aj položky: Verejný vodovod: fakturovaná prevádzka, údržba, rozbory vody, opravy a revízie za 3 102,96 eura, Verejná kanalizácia: fakturované čistenie koša ČS splaškov, údržba, opravy a revízie za 12 157,30 eura, Spotrebný materiál za 882,70 eura. Celkovo tieto položky predstavujú sumu 16 142,96 eura.

3.3. Tieto položky faktúr neboli protistranou vopred oznámené ani dodatočne preukázané, a to ani na základe opakovaných žiadostí navrhovateľa. Protistrana odmietla s navrhovateľom jednať, na jeho argumentáciu k účtovaniu tzv. režijných nákladov bez ich preukázania a právneho nároku reagovala výlučne hrozbou a nátlakom na úhradu faktúr. Navrhovateľ ako odberateľ dňa 10.04.2021 uhradil

spoločnosti STING - ITEC Slovakia s. r. o., ako dodávateľovi len jeho oprávnené náklady spočívajúce v súčine množstva spotrebovanej vody a jednotkovej ceny pitnej vody, stočného a elektrickej energie, násobenej koeficientom korekcie množstva (uvedené na vyúčtovacej faktúre) a sadzbou DPH. Do dnešného dňa preto nie je zrejmé, za čo si dodávateľ fakturuje vyššie uvedené položky.

4.1. Protistrana následne listom z 09.08.2021 vyzvala navrhovateľa na úhradu jeho nedoplatkov a zároveň zaslala oznámenie o prerušení dodávky vody. V predmetnom liste dodávateľ oznamuje, že v prípade, ak nebude nedoplatok vyrovnaný do troch dní od prevzatia zásielky, pristúpi k prerušeniu dodávky vody na odbernom mieste. Aj za súčasnej situácie je predmetné stanovisko navrhovateľa aktuálne, preto sa ho pridrižiava v plnom rozsahu. Dodávateľ odpovedal na predmetné stanovisko listom zo 14.04.2021, v ktorom uvádza, že predmetné náklady spôsobili navrhovateľ a ostatní odberatelia, a preto ich musia aj uhrádzať. Explicitne taktiež uviedol, že originály dokladov, alebo ich kópie, ktoré by preukazovali oprávnenosť tejto časti fakturácie, žalobcom poskytnúť nemôže z dôvodu absencie súhlasu obchodného partnera.

4.2. Túto argumentáciu nepovažuje navrhovateľ za relevantnú, nakoľko protistrana nepreukázala, že by na poskytnutie týchto dokladov existovalo obchodné tajomstvo medzi dodávateľom a jeho zmluvnými partnermi. Zároveň je tento argument absurdný aj z dôvodu, že ako spotrebiteľ má navrhovateľ právo vedieť za čo má zaplatiť. Navrhovateľ, ako zástupca odberateľov, sa snažil celú vec mimosúdne urovnať, avšak protistrana neprejavila žiadnu ochotu vec mimosúdne urovnať, pričom zároveň uviedla, že počnúc budúcim týždňom, t. j. od 20.09.2021 pristúpi k prerušeniu dodávky vody a následne aj prerušeniu odvodu odpadových vôd z odberného miesta. Takýmto postupom zo strany spoločnosti STING ITEC Slovakia s. r. o. dôjde k zásadnému a neodôvodnenému narušeniu doterajšieho pokojného stavu spočívajúceho v čerpaní pitnej vody a odvádzaní odpadových vôd, ktoré má spoločnosť STING - ITEC Slovakia s. r. o. zo strany navrhovateľa riadne uhradené. Hroziace konanie protistrany je na základe vyššie uvedeného zjavne protiprávne a v rozpore so zmluvným vzťahom, ako aj so zásadami poctivého obchodného styku a konania v súlade s dobrými mravmi. Svojim dominantným monopolným postavením a zjavným nátlakom na navrhovateľa v podobe hrozby odpájania od pitnej vody si vynucuje peňažné plnenie, na ktoré nemá zmluvný ani iný právny nárok.

4.3. Navrhovateľ vplyvom vyššie opísaného neprimeraného nátlaku zo strany žalovaného žije v značnej právnej neistote ako aj v značnej obave o jeho majetok, zdravie a život jeho rodinných príslušníkov. V demokratickom štáte nemožno považovať za akceptovateľne, aby dodávateľ pitnej vody a kanalizácie svojvoľne prerušil dodávku životne dôležitého média (pitnej vody), a to len na základe jeho domnienky o údajnej oprávnenosti jeho tzv. režijných nákladov, ktoré mu neboli uhradené. Navrhovateľ má za to, že predmetná situácia je veľmi akútna a schopná spôsobiť mu značné škody na majetku (napríklad v podobe vyschnutia zelenej výsadby, či poruchy vykurovacích telies vplyvom nedostatku vody), zdraví či dokonca na živote ľudí a je preto potrebné požiadať o súdnu ochranu ich práv a právom chránených záujmov cestou neodkladného opatrenia.

5. Z predložených listinných podkladov súd zistil, že medzi stranami je uzavretá zmluva o preúčtovaní nákladov vodného a stočného, pričom dodávateľom vystavenú faktúru z 27.03.2021 uhradil navrhovateľ iba čiastočne, pretože spochybňuje sumu prevyšujúcu vodné, stočné a elektrickú energiu pre čerpadlá, ktorá podľa dodávateľa zahŕňa náklady na údržbu, opravy a revízie vodovodu, ako aj údržbu, čistenie, opravy a revízie kanalizácie, ako aj príslušný spotrebný materiál, ktoré všetky musel dodávateľ vynaložiť, podľa jeho tvrdenia, vinou odberateľov. Dodávateľ navrhovateľa písomne upovedomil, že pokiaľ neuhradí aj zvyšok faktúry, počnúc dňom 06.09.2021 preruší dodávku vody a zamedzí odvedeniu odpadových vôd. Neskôr na osobnom stretnutí navrhovateľovi uviedol, že ak ostane faktúra, čo i len sčasti neuhradená, od 20.09.2021 pristúpi k odpojeniu vody a kanalizácie.

6. V predmetnom prípade bolo vzhľadom na jeho osobitosti a v kontexte požadovanej procesnej ochrany rozhodujúce posúdiť, či navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov, teda či sú v súlade s princípom opodstatnenosti. Navrhovateľ musí opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie je opodstatnené spravidla vtedy, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozšírenie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu.

7.1. Súd prvej inštancie uviedol, že na základe vyššie uvedeného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, právneho stavu ako aj zisteného skutkového stavu je medzi stranami jednoznačne osvedčená existencia právneho vzťahu v zmysle vyššie uvedenej zmluvy o preúčtovaní nákladov na dodávku vody a odvedenia odpadových vôd, a to navyše medzi dodávateľom - protistranou a spotrebiteľom - navrhovateľom/odberateľom. V kontexte princípu opodstatnenosti podaného návrhu v čase vydávania tohto rozhodnutia sa súd stotožnil s navrhovateľom v tom, že ním tvrdené skutočnosti a taktiež z listinných podkladov objektívne zistené okolnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu zamedzením protistrane, aby prerušila dodávku vody a odvod odpadových vôd na odbernom mieste navrhovateľa. Je nesporné, že po tom, ako navrhovateľ vznesol proti zúčtovacej faktúre protistrany námietky a uhradil ju iba v časti vodného a stočného, protistrana opakovane (písomne aj ústne) upozornila navrhovateľa na to, že od 06.09.2021, respektíve od 20.09.2021, pristúpi k prerušeniu dodávky vody, ako aj odvodu odpadových vôd, pričom niet pochýb o tom, že keďže ide o dodávateľa týchto služieb, je v jeho možnostiach k tomuto kedykoľvek pristúpiť. Ak by však k tomu došlo, navrhovateľ by sa konaním protistrany mohol ocitnúť v stave, kedy by mu v súvislosti s odpojením od vody a kanalizácie hrozil vznik materiálnych škôd alebo aj inej ujmy na zdraví. Súd sa rovnako prikláňa k názoru navrhovateľa, že dodávka vody, ako aj odvod odpadových vôd sú nevyhnutné nielen pre obývateľnosť obydľia, ale aj ochranu zdravia jeho obyvateľov. Protistrana preukázateľne oznámila, že dodávku vody aj odvod odpadových vôd preruší, pričom je zrejme, že takúto možnosť má a zároveň je toho aj technicky schopná.

7.2. Bol toho názoru, že v danom prípade je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v súlade tak s princípom opodstatnenosti, ako aj efektívnosti, keďže uložením požadovanej povinnosti objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha, pričom zároveň vydaním neodkladného opatrenia nebude vytvorený nenávratný stav, ktorým by bola protistrana neprimerane a nezvratne poškodená, pretože svojich nárokov vyplývajúcich z vystavenej faktúry sa môže domáhať v súlade so zákonom, a to aj súdnou cestou. Napokon faktom je, že vodné a stočné za rok 2020 bolo navrhovateľom uhradené a sporné nároky nie je podľa názoru súdu žiaduce riešiť spôsobom, ktorý by neprimerane a v rozpore s princípom proporcionality ohrozil navrhovateľa a ďalšie osoby žijúce s navrhovateľom v jednej domácnosti. Naopak, účinky neodkladného opatrenia primerane obmedzia protistranu v rozsahu a spôsobom, ktorý je nevyhnutný na ochranu práv a záujmov navrhovateľa. Je zrejme, že odpojením odberného miesta navrhovateľa by mu hrozilo neúmerne veľké riziko vzniku škôd a ujmy na zdraví.

7.3. Zo skutkového stavu vyplýva aj to, že navrhovateľ sa snažil vzniknutú situáciu riešiť, protistrane sa nevyhýbal, pristupoval k nej proaktívne, avšak k dohode nedošlo. V kontexte celej veci, aj s prihliadnutím na spotrebiteľský právny vzťah, mal za to, že spravodlivé bude zachovanie pokojného stavu v podobe odoberania vody a odvádzania odpadových vôd prostredníctvom nariadenia tohto neodkladného opatrenia.

8. Súd neuložil navrhovateľovi povinnosť v zmysle ustanovenia § 336 ods. 1 CSP podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, keďže má za to, že nariadením neodkladného opatrenia v znení uvedenom vo výrokovej časti tohto uznesenia možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami a bolo by nadbytočné rozhodovať o tej istej veci opakovane, pretože výrok neodkladného opatrenia by bol totožný s výrokom vo veci samej. S poukazom na § 337 ods. 1 CSP zároveň výrokom II. poučil protistranu, čoho sa môže domáhať vo veci samej.

9. Keďže rozhodnutím o neodkladnom opatrení bola dosiahnutá trvalá úprava pomerov medzi stranami, teda týmto rozhodnutím sa konanie aj končí, preto súd súčasne rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Aj napriek tomu, že navrhovateľ mal plný úspech vo veci, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli a zároveň žiadal, aby sa mu právo na náhradu trov konania nepriznalo.

10. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/, g/ a h/ CSP, navrhujúc, aby súd prvej inštancie autoremedúrou v súlade s § 376 CSP zrušil napadnuté uznesenie a pokračujúc v konaní návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, alebo aby po predložení spisového materiálu odvolací súd v súlade s § 389 ods. 1 písm. b/ CSP napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo aby v súlade s § 388 CSP zmenil napadnuté uznesenie a návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Žalovaný si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

11.1. Žalovaný zásadne odmieta, aby súd časovo neobmedzeným neodkladným opatrením rozhodol, že žalovaný už nikdy v budúcnosti nemôže prerušiť poskytovanie služby žalobcovi v jeho odbernom mieste, a to aj keby za poskytované služby žalobca nič nezaplatil. Žalovaný nemôže prerušiť dodávku vody/odvod odpadu ani vtedy, ak by vykonával opravy alebo rekonštrukcie rozvodov, ako ani v prípade mimoriadnej udalosti alebo vojny. Napadnuté uznesenie vôbec nestanovuje, v akej súvislosti

dodávku/odvod prerušiť nemožno a žalovanému zakazuje akékoľvek prerušenie, a keďže je napadnuté uznesenie vykonateľné doručením, dochádza k nenávratnému stavu. Žalovaný rovnako odmieta ochranu neplatičov zo strany súdu, ktorý vlastne tvrdí, že ak akýkoľvek dodávateľ (elektrárne, vodárne, potraviny, čerpacia stanica) nedostane zaplatené za poskytovaný tovar (elektrina, voda, chlieb, benzín), tak má pokračovať v poskytovaní tovarov neplatičovi, lebo však dodávateľ môže neplatiča žalovať na súde, a to preto, lebo neplatič potrebuje elektrinu, vodu, chlieb alebo benzín na plnenie svojich životných potrieb.

11.2. Namietal, že žalobca sa v čl. III bod 1 Zmluvy č. 280616871218 zo dňa 09.08.2016 dobrovoľne a bez výhrad zaviazal uhrádzať náklady na dodávku vody, odvod odpadu a s tým súvisiace náklady, čo však dnes v ním jednostranne určenej časti odmieta a súd sa s týmto svojvoľným postupom žalobcu nevysporiadal a osvojil si jeho tvrdenie, že uhradil žalovanému vodné a stočné za rok 2020, čo však nie je pravda. Okrem samotnej ceny vody zahŕňa vodné a stočné aj náklady na prevádzku rozvodov používaných na dodávku vody a odvod odpadu, čo však žalobca odmieta (v časti).

12.1. Zrekapitulujúc celý priebeh a poukazujúc na relevantné právne normy (§ 17 ods. 1 písm. b/, § 18 ods. 1 písm. b/ a § 32 zákona č. 442/2002 Z.z., ktorými sa súd ani len nezaoberal, ako aj články Zmluvy č. 280616871218 zo dňa 09.08.2016 žalobca uviedol, že prostredníctvom rozvodov v Novom Cabaji (vodovod, kanalizácia, čerpadlá, rozvody elektriny) je odberateľom/producentom dodávaná voda a odvádzaný odpad. Žalovaný má uzatvorené zmluvy s dodávateľmi (vodárne, elektrárne), ktorí mu dodávajú tovary a tieto žalovaný následne poskytuje a refakturuje odberateľom v M. vrátane žalobcu (spolu 105 odberateľov), čo nie je sporné. Vlastník a prevádzkovateľ rozvodov je zo zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov) povinný riadne sa starať o tieto rozvody, vykonávať ich pravidelnú údržbu a opravy a napr. aj vykonávať rozbory vody.

12.2. Zmluva v čl. III bod 1 jasne stanovuje, že cena bude stanovená podľa nákladov za nákup vody, nákladov na odvedenie odpadovej vody a prevádzkových nákladov dodávateľa spojených s dodávkou a odvedením vôd (náklady na elektrinu, údržbu, opravy, náklady na splnenie technických a zdravotných noriem). Žalobca sa zároveň zaviazal, že takto dohodnutú cenu bude uhrádzať na základe preddavkov a vyúčtovacích faktúr.

12.3. Žalobcovi bola vystavená faktúra za celý rok 2020 na sumu 382,54 EUR ešte dňa 27.03.2021. Prílohou faktúry bolo aj rozpočítanie jednotlivých nákladov. Pretože žalobca požadoval vysvetlenie prevádzkových nákladov, tieto mu boli vysvetlené položkovito a uvedením konkrétnych súm vo vyjadrení zo dňa 14.04.2021 zaslanom zástupcovi žalobcu. Žalobca bol opakovane vyzývaný na úhradu dlžnej sumy ústne aj písomne. Žalobca v auguste 2021 odmietal zaplatiť za plnenie poskytnuté ešte v roku 2020, t. j. napr. za vodu dodanú v januári 2020 odmietal uhradiť cenu ešte aj o 18 mesiacov neskôr, preto ho žalovaný opätovne vyzval na úhradu dlžnej sumy a upozornil ho na možnosť prerušenia dodávky vody/odvodu odpadu, pričom vychádzal zo všeobecných zmluvných podmienok ako aj zo zákona. Žalobca sa až na základe výzvy z 09.08.2021 a oznámenia o prerušení dodávky rozhodol, že uhradí náklady za nákup vody, náklady na odvedenie odpadovej vody a časť prevádzkových nákladov spolu v sume 234,71 EUR a zvyšnú časť nákladov sa rozhodol, že jednoducho platiť nebude.

13.1. Slovenská obchodná inšpekcia (SOI) vykonala dňa 17.05.2021 u žalovaného kontrolu výpočtu ceny pre odberateľov v M. K., ktorá bola vykonaná na základe podnetu pána C., ktorý je rovnako ako žalobca odberateľom v M. K.. V liste z 13.08.2021 adresovanom žalovanému zástupca žalobcu spomína túto kontrolu a na stretnutí 13.09.2021 hovoril o tejto kontrole aj pred žalovaným, ale napriek tomu žalobca kontrolu SOI pred súdom zatajil.

13.2. SOI na základe všetkých podkladov predložených žalovaným, ktoré sa týkali nákladov a výpočtu ceny pre odberateľov v M. K. (rôzne faktúry, interné účtovné doklady, zmluvy a samotný výpočet ceny) skonštatovala: „Kontrolovaný subjekt-STING-ITEC Slovakia s.r.o. vyššie citovanými dokladmi preukázal oprávnenosť nákladov súvisiacich s určením výpočtu jednotkovej ceny za obdobie od 01.01.2020 do 31.12.2020.“

14.1. Je zrejmé, že žalovaný postupuje v súlade s uzavretou Zmluvou vrátane všeobecných zmluvných podmienok, výpočet ceny za rok 2020, ktorý dnes žalobca namieta, preskúmala a odobrila SOI. Právo prerušiť dodávku vody/odvod odpadu neplatičom vyplýva aj zo zákona č. 442/2002 Z.z. Žalovaný nepoužíva žiadne hrozby, ale plní zákonné povinnosti, keď v súlade s § 32 ods. 7 písm. a/ zákona č. 442/2002 Z.z. vopred upozorňuje na prerušenie dodávky vody/odvodu odpadu. Je zrejmé, že až toto upozornenie spôsobilo, že žalobca aspoň v časti svoj dlh za rok 2020 uhradil.

14.2. Žalobcovi boli pri podpise Zmluvy za roky 2017, 2018 a 2019 vystavené obdobné zálohové faktúry a vyúčtovacie faktúry, ktoré boli vystavené rovnako ako faktúra za rok 2020 s uvedením prevádzkových nákladov (elektrina, čistenie košov, rozbory vody), ktoré sa počítajú do dohodnutej ceny. Zálohové a

vyúčtovacie faktúry žalobca riadne uhradil. Svoj postoj svojvoľne zmenil a prestal platiť až po 3 rokoch od uzavretia zmluvy počnúc rokom 2020. Žalobca neplatil až do momentu, kedy mu bolo v súlade so zákonom vopred oznámené (avizované) prerušenie dodávky vody. Aj potom ale zaplatil iba časť dojednanej ceny podľa vlastného uváženia.

14.3. Podľa žalovaného si žalobca a ďalších 5 podobných neplatičov nevedomujú, čo môžu svojím postupom spôsobiť. Žalovaný peniaze získané od konečných odberateľov v M. K. používa na vyplatenie nákladov na dodávku vody a odvod odpadu a ak tieto peniaze nedostane, nebude ich môcť použiť na uhradenie nákladov vynaložených na odberateľov v M. K. a jeho dodávateľa mu jednoducho prestanú poskytovať služby/tovary a týchto 6 neplatičov tak de facto ohrozuje dodávku vody a odvod odpadu aj pre ďalších 99 platiacich odberateľov.

14.4. Je zrejmé, že súd prvej inštancie posudzoval návrh žalobcu nekriticky, nezohľadnil akékoľvek hmotnoprávne ustanovenia a tvrdenia žalobcu považoval za správne, aj keď ním predkladané dôkazy vyvolávali pochybnosti. Aj v rámci odôvodnenia vychádzal súd iba zo všeobecných ustanovení CSP o nariadení neodkladného opatrenia a nariadené neodkladné opatrenie má pritom charakter rozhodnutia o žalobe - o konkrétnom hmotnoprávnom nároku, pretože žalobca nie je povinný podať akúkoľvek žalobu. Žalobcovi tak vlastne priznal hmotnoprávny nárok (absolútna imunita pred prerušením dodávky vody/odvodu odpadu podľa zákona č. 442/2002 Z.z.) a hmotnoprávny nárok žalovaného (právo na prerušenie) zrušil bez toho, aby ho akokoľvek právne posúdil. Je zrejmé, že absolútny a časovo neobmedzený zákaz prerušenia dodávky vody/odvodu odpadu bez bližšieho určenia je koncipovaný príliš široko, nekorešponduje sledovanému záujmu žalobcu (prerušenie ohľadom platieb za rok 2020) a znemožní žalovanému plniť povinnosti vyplývajúce z osobitných predpisov a súd prvej inštancie tak už dnes tlačí žalovaného do porušovania zákona, pretože napadnuté uznesenie je vykonateľné jeho doručením.

15.1. Žalobca sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovaného uvádzajúc, že počas plynutia záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným už boli viaceré prípady, kedy došlo k prerušeniu dodávky vody z objektívnych dôvodov, príkladom emailové oznámenia žalovaného zo dňa 02.05.2018, 08.08.2019, 31.01.2020 a 17.09.2021. Žalovaný upozorňuje na posledný email. resp. jeho prílohu, kde žalovaný oznámil odstávku vody z objektívnych dôvodov, t.j. prerušenie dodávky elektrickej energie k čerpadlám od distribútora elektrickej energie.

15.2. Napriek tomu, že predmetné oznámenie bolo doručené žalobcovi v deň, kedy žalobca podal návrh na vydanie neodkladného opatrenia a k prerušeniu dodávky vody došlo až po jeho nariadení dňa 27.09.2021, žalobca toto prerušenie dodávky vody rešpektoval, čo potvrdzuje aj jeho fakt, že nedošlo k podaniu návrhu na výkon rozhodnutia zo strany žalobcu. Žalobca má za to, že z jeho doterajšieho správania voči žalovanému, kedy rešpektoval objektívne a žalovaným preukázané dôvody na prerušenie dodávky vody, jednoznačne vyplýva, že žalobca rešpektuje predmetné objektívne situácie a v tejto tendencii bude aj pokračovať, čo preukazuje rešpektovaním odstávky vody dňa 27.09.2021. Zo znenia návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, ako aj z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, vyplýva, že žalobca sa týmto spôsobom bránil selektívnemu a svojvoľnému prerušeniu dodávky vody a odvodu odpadových vôd, ktorým žalovaný hrozil vybraným odberateľom vrátane žalobcu, nie všetkým odberateľom v danej lokalite. Preto ak by došlo k udalosti, ktorá by viedla k prerušeniu dodávky vody či kanalizácie u všetkých odberateľov, je zrejmé, že toto neodkladné opatrenie by sa na takéto objektívne a vopred nepredvídateľné situácie nevzťahovalo. V tomto smere preto považuje žalobca argumentáciu žalovaného za účelovú a tendenčnú.

16.1. Žalovaný sa ostro ohradzuje proti označovaniu jeho osoby „neplatič“ zo strany žalovaného. Takéto znevažovanie osoby žalobcu je spôsobilé naplniť atribúty zásahu do dobrého mena a povesti žalobcu a to najmä s ohľadom na to, že doposiaľ žalobca riadne platil okrem ročných vyúčtovacích faktúr aj preddavkové, resp. zálohové platby, riadne a včas. Aj v aktuálnej situácii žalobca uhradil žalovanému jeho oprávnené náklady v podobe vodného, stočného a elektrickej energie, preto ho nemožno považovať za neplatiča, ktorý by neuhradil nič, resp. by neuhrádzal svoje záväzky dlhodobo. Žalovanému zo strany žalobcu neboli uhradené len tie výdavky, na ktoré nemá žalovaný podľa zákona a zmluvy nárok a ktoré navyše žalobcovi doposiaľ nepreukázal.

16.2. Zo správania žalovaného je zrejmé, že nemá sebemenší záujem svojim „obchodným partnerom“ preukazovať dôvodnosť enormne vysokých nákladov na prevádzku vodovodu a kanalizácie, a preto je na mieste obrana žalobcu v podobe neplatenia takýchto výdavkov. Žalobca uvádza, že nehradil oprávnené nároky žalovaného (vodné, stočné a elektrická energia) v omeškaní, nakoľko žalobca po doručení vyúčtovacej faktúry s deklarovanou lehotou splatnosti 10.04.2021 vykonal úhradu oprávnených

nákladov dňa 10.04.2021, t. j. v deň splatnosti, a preto sa nemohol dostať do omeškania. Túto skutočnosť žalobca osvedčil už pri podaní svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, preto je táto argumentácia žalovaného neopodstatnená. Žalobca má za to, že z napadnutého uznesenia jasne vyplýva, že žalobcovi je poskytnutá ochrana v podobe neodkladného opatrenia s uvedením aj relevantného právneho posúdenia nároku na túto ochranu, preto považuje takúto obranu žalovaného za účelovú. Žalobca predložil súdu predmetnú zmluvu v takom stave, ako mu ju doručil sám žalovaný pri kreovaní zmluvného vzťahu. Zahnutie listov zmluvy zobrazené na skene tejto zmluvy je spôsobené tým, že zmluva je tvorená dvomi listami, ktoré sú spojené spinkou. Žiadne iné dokumenty k zmluve neboli pripojené. Ak žalovaný tvrdí, že k zmluve mali byť pripojené všeobecné obchodné podmienky, mal uniesť v tomto smere aj dôkazné bremeno svojho tvrdenia. Žalobcovi do dnešného dňa žiadne všeobecné obchodné podmienky žalovaného neboli doručené a žalovaný v tomto smere nepreukázal opak, preto je táto argumentácia žalovaného tendenčná a nepreukázaná žiadnym dôkazom.

17.1. Tvrdenie žalovaného, ktorým obviňuje žalobcu zo zatajenia dôkazov v podobe výstupu z kontroly SOI je zjavne absurdné, keďže žalobca predložil súdu svoje vyjadrenie zo dňa 13.08.2021, kde jasne a zrozumiteľne vyjadruje svoj názor (v zastúpení spoločného zástupcu odberateľov) k predmetnej kontrole SOI, preto opätovne uvádza, že výstup kontroly SOI u žalovaného nie je relevantným dôkazom, lebo SOI nemá oprávnenie posudzovať, či k fakturovaným prácam, ktoré platil žalovaný svojim dodávateľom, aj reálne došlo. SOI v podstate má oprávnenie skontrolovať, či sumy na faktúrach súhlasia s výslednou cenou nákladov, ktoré žalovaný účtoval odberateľom, a teda aj žalobcovi. Reálne vykonanie prác, resp. služieb poskytnutých tretími subjektmi žalovanému môže posudzovať výlučne súd a žalovaný ich musí v tomto smere uniesť aj dôkazné bremeno. Žalovaný však do dnešného dňa nepredložil žalobcovi ani iným odberateľom žiaden relevantný doklad preukazujúci oprávnenosť fakturácie režijných nákladov žalovaného.

17.2. Skutočnosť, že žalovanému neuhradilo jeho neoprávnené výdavky 7 odberateľov zo 105 nie je pre toto konanie relevantnou informáciou. Avšak žalobca poukazuje na stanovisko zástupcu odberateľov zo dňa 06.04.2021, ktoré reprezentovalo zhodný názor 58 (!) odberateľov, že žalovaný nemá na tieto výdavky žiaden nárok. Avšak vplyvom nátlaku zo strany žalovaného a jeho vyhrážkam o odpojení vody a kanalizácie sa väčšina odberateľov zľakla následku odpojenia od vody a radšej žalovanému sporné náklady zaplatila. Túto skutočnosť žalovaný účelovo ignoruje. Žalovaný doposiaľ nepreukázal, akého porušenia zmluvy sa mal žalobca dopustiť, nepreukázal viazanosť všeobecných obchodných podmienok žalobcom a taktiež nepreukázal porušenie zákona konaním žalobcu.

18.1. Žalobca má za to, že celkovo táto právna argumentácia je neopodstatnená. Dôvodom na tento postoj je skutočnosť, že žalobca nie je prevádzkovateľom verejného vodovodu, resp. prevádzkovateľom verejnej kanalizácie, keďže na túto činnosť vydané živnostenské oprávnenie v zmysle § 5 ods. 1 až 3 zákona č. 442/2002 Z.z., ale je len vlastníkom verejného vodovodu a verejnej kanalizácie s poukazom na § 3 ods. 2 zák. č. 442/2002 Z.z., čiže je z pohľadu zákona č. 442/2002 Z.z. iným subjektom, ako prevádzkovateľ verejného vodovodu, a teda ako vlastník má samostatne určené práva a povinnosti, ktoré sú odlišné od práv a povinností prevádzkovateľa.

18.2. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na 5. stranu inšpekčného záznamu SOI predloženého žalovaným, z ktorého je zrejmé, že žalovaný ani vykonaní kontroly SOI nemal k dispozícii zákonom predpokladanú náležitosť v podobe osvedčenia o odbornej spôsobilosti, a teda ho nemožno považovať za prevádzkovateľa verejného vodovodu a verejnej kanalizácie. Vykonávanie podnikateľskej činnosti bez riadneho oprávnenia je trestným činom neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona. Z ust. § 15 ods. 1 písm. a/ a b/ zák. č. 442/2002 Z.z. vyplýva, že žalovaný má zákonnú povinnosť zabezpečiť nepretržitú dodávku pitnej vody v technicky spôsobilom vodovode. Ako vlastník vodovodu preto sám zodpovedá za technický stav vodovodu podľa § 10 a osobitných predpisov a z toho dôvodu sám nesie aj náklady na dodržanie citovaných ustanovení. Obdobné právne povinnosti platia aj pre vlastníka verejnej kanalizácie podľa § 16 ods. 1 písm. a) a c) zák. č. 442/2002 Z.z. Zákon v tomto smere nikde neoprávňuje žalovaného na prenesenie svojej nákladovej povinnosti na koncového užívateľa, žalobcu, a vo svetle neprimeranej povahy zmluvnej podmienky uvedenej v čl. 111. bod 1. zmluvy táto povinnosť nevyplýva žalobcovi ani z obligačného vzťahu.

19.1. Pokiaľ žalovaný ďalej cituje zo všeobecných obchodných podmienok, tieto obchodné podmienky však žalobcovi nikdy neboli doručené a opak žalobca nepreukázal, čím neuniesol bremeno svojho tvrdenia. Žalobca disponuje len zmluvou v takom rozsahu, v akom ju v kópii doručil súdu. Nakolko

žalovaný nepreukázal doručenie predmetných všeobecných podmienok žalobcovi - spotrebiteľovi, nie je ich znenie pre konanie relevantné.

19.2. Pokiaľ žalovaný poukazuje na čl. III. bod 2. zmluvy, na základe ktorého sa žalobca zaviazal k úhrade vodného/stočného na základe preddavkov a vyúčtovacích faktúr, je potrebné akcentovať zmluvné dojednanie, ktoré je jasné v tom smere, že žalobca sa zaviazal k úhrade výlučne vodného a stočného vo forme preddavkov a vyúčtovacích faktúr, nie aj prevádzkových nákladov žalovaného. K forme preddavkov žalobca uvádza, že predmetné ustanovenie neurčuje frekvenciu preddavkov, ich výšku či splatnosť a ani mechanizmus ich zápočtu na anuitnú vyúčtovaciu faktúru. V tomto smere možno hovoriť opäť o neprimeranej podmienke v spotrebiteľskom vzťahu. Žalobca však potvrdzuje, že v priebehu plynutia zmluvného vzťahu došlo zo strany žalovaného k zasielaniu zálohových faktúr spravidla v polovici kalendárneho roka za dodanú vodu (viď žalovaným zaslanú faktúru č. 180277, ktorá bola zohľadnená vo vyúčtovacej faktúre za rok 2018 č. 190069, ako aj faktúru č. 190272, ktorá bola zohľadnená vo vyúčtovacej faktúre za rok 2019 č. 2020042). V roku 2020 a ani v roku 2021 žalovaný však žiadnu zálohovú faktúru žalobcovi nedoručil, a teda žalobca nemohol žalovanému žiadnu zálohu za vodné/stočné za dodávku vody na rok 2020 a 2021 poskytnúť. Táto skutočnosť je však na ťarchu žalovaného, ktorý zálohovú faktúru nezaslal.

19.3. Žalovaný v liste zo dňa 14.04.2021 žalobcovi uviedol položkovito z čoho prevádzkové náklady žalovaného pozostávali. Táto informácia je pravdivá, avšak nerelevantná pre konanie, pretože z predmetného značne všeobecne znejúceho rozpisu nákladov nie je možné preskúmať jednotlivé položky, príkladmo z položky „fakturovaná údržba a opravy verejnej kanalizácie 8028,00E“ nie je pre žalobcu-spotrebiteľa zrejmé, z akých konkrétnych úkonov údržba či oprava verejnej kanalizácie pozostávala, kto tieto úkony vykonal, akú sumu fakturoval žalovanému, koľkokrát boli vykonané jednotlivé úkony a pod. Obdobne to platí aj pri ostatných položkách. Ide preto o veľmi všeobecné rozpísanie údajných nákladov žalovaného, ktoré je z pohľadu spotrebiteľa nepreskúmateľné.

19.4. Žalovaný opätovne uvádza, že žalobca odmietal zaplatiť za plnenie poskytnuté v roku 2020 pričom dodáva, že žalobca odmietal plniť ešte aj v auguste 2021, t. j. o 18 mesiacov neskôr. Žalobca k tomu poznamenal, že podľa vyúčtovacej faktúry za rok 2020 bola splatnosť tejto faktúry až 10.04.2021. Je na ťarchu žalovaného, že k vyúčtovaniu dodanej vody a odvodu odpadových vôd pristupuje anuitne až po ukončení celého kalendárneho roka. Bez vyúčtovacej faktúry logicky nemôže žalobca uhradiť žalovanému jeho oprávnené náklady. Žalobca sa ani po 10.04.2021 nemohol dostať do omeškania nakoľko úhradu oprávnených nákladov vykonal v deň splatnosti, t.j. 10.04.2021. Žalobca navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Žiada, aby bol v súlade s § 219 ods. 3 CSP žiada byť upovedomený o mieste a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu v prípade, ak bude odvolací súd rozhodovať bez nariadenia pojednávania, a to oznámením na emailovú adresu žalobcu: B.@centrum.sk

20. Žalovaný v replike na vyjadrenie žalobcu k odvolaniu uviedol, že žalobcov sľub, že ak to bude on považovať za správne, možno v budúcnosti umožní prerušenie dodávky vody/odvodu odpadu a nepodá návrh na vykonanie exekúcie, je úplne irelevantný, keďže žalobca by porušil povinnosť uloženú mu výrokom napadnutého uznesenia a konal by v rozpore so zákonom. Žalovaný zásadne nesúhlasí s tým, aby žalobca nahrádzal absenciu proporcionality/primeranosti nariadeného neodkladného opatrenia podľa svojej ľubovôle. Žalobca tvrdí, že sa návrhom bránil selektívnemu a svojvoľnému prerušeniu dodávky vody a odvodu odpadových vôd, ktorým žalovaný hrozil vybraným odberateľom vrátane žalobcu, nie všetkým odberateľom v danej lokalite. Žalovaný však v žiadnom prípade nepostupuje svojvoľne, práve naopak, žalovaný opakovane vyzýval žalobcu a ďalších šiestich odberateľov z celkového počtu 105 odberateľov na úhradu dlžných súm, a pretože neplatiči dlžné sumy neuhradili, žalovaný ich v súlade s § 32 ods. 7 písm. a/ zákona č. 442/2002 Z.z. vopred upozornil na prerušenie dodávky vody/odvodu, prerušenie sa malo týkať konkrétnych osôb s poukazom na konkrétny dôvod - neplatenie a prerušenie v tomto prípade umožňuje čl.VI bod 1 písm. n/ a písm. r/ Všeobecných zmluvných podmienok a § 32 zákona č. 442/2002 Z.z. Je celkom logické, že žalovaný plánoval prerušenie dodávky vody/odvodu u neplatičov a nie u 98 platiacich klientov. Rovnako je logické, že žalovaný osoby neplatiace faktúry považuje za neplatičov - ide predsa o pomenovanie objektívneho faktu, keď faktúry nezaplatili.

21. Žalovaný opakovane poznamenal, že podľa aktuálne vykonateľného výroku uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia nemôže žalovaný vykonať opravu príslušných rozvodov a riešiť iné situácie predpokladané zákonom č. 442/2002 Z.z., ak by pritom potreboval prerušiť dodávku vody/odvod v odbernom mieste žalobcu. Samotný žalobca priznáva, že neodkladné opatrenie je vymedzené príliš široko, pretože ho nechce aplikovať na niektoré podľa neho objektívne a nepredvídateľné situácie. Posúdenie objektívnosti a nepredvídateľnosti by však malo byť ponechané na pocitoch žalobcu a nie

na teste proporcionality vykonávanom súdom a aplikovanom v záväznom výroku uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia, s čím žalovaný nesúhlasí.

22.1. Princíp proporcionality vyžaduje, aby strana, ktorej má byť neodkladným opatrením uložená povinnosť, ním nebola obmedzená spôsobom neprimeraným povahe veci. Súd pri úvahe o nariadení neodkladného opatrenia zohľadní, že v tomto type konania (osvedčenie namiesto dokazovania) je povinný poskytnúť súdnu ochranu nielen strane, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ale má poskytnúť ochranu aj strane, voči ktorej neodkladné opatrenie smeruje a ktorá sa pred jeho nariadením brániť nemôže.

22.2. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.12.2020 sp. zn. 5 Co/141/2020 a Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.01.2016 sp. zn. 4 Cbo/6/2016. Časovo a vecne neobmedzený zákaz prerušiť dodávku vody/odvodu odpadu nezodpovedá tomu, že prerušenie sa malo týkať konkrétneho dôvodu-neuhradenia časti faktúry za rok 2020 zo strany odberateľa. Žalobca ani len nemusí podať žalobu, pretože neodkladné opatrenie bolo vydané podľa § 330 ods. 2 CSP. Súd priznal žalobcovi hmotnoprávny nárok vo forme absolútnej imunity pred prerušením dodávky vody/odvodu odpadu, ale nijako neodôvodnil, prečo toto zákonné a zmluvné právo odobral žalovanému a prečo ho teda zvýhodňuje. Súd sa neproporčne jednostranne postavil na stranu žalobcu a neprimerane rozsiahlo zakázal žalovanému nakladať s jeho právami.

23.1. Žalobca tvrdí, že v časti nie je viazaný čl. III. bodom 1 uzavretej Zmluvy, Všeobecnými zmluvnými podmienkami a že neuhradil len tie náklady žalovaného, na ktoré žalovaný podľa žalobcu nemá nárok. Podľa žalobcu má žalovaný nárok na preplatenie vodného, stočného, elektrickej energie, ale už napr. náklady na rozbery vody alebo čistenie čerpadiel by mal znášať iba žalovaný bez možnosti uplatnenia voči žalobcovi ako konečnému užívateľovi. Žalovaný odmieta svojvoľné konanie žalobcu, ktorý by chcel byť viazaný iba tým, čo sa mu hodí. Žalobca dobrovoľne uzavrel Zmluvu, ktorá na strane podpísanej žalobcom, že neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú Všeobecné zmluvné podmienky dodávky vody z verejného vodovodu a odvádzanie odpadových vôd verejnou kanalizáciou (ďalej len „VZP“). Odberateľ/producent svojím podpisom na zmluve potvrdzuje, že sa s VZP oboznámil a súhlasí s nimi. (čl. V bod 2 Zmluvy). V prípade rozporu medzi touto zmluvou a VZP majú ustanovenia tejto zmluvy prednosť pred VZP.

23.2. Žalobca rovnako vlastnoručným podpisom potvrdil, že je viazaný čl. III bodom 1 Zmluvy: „cena za jeden m³ dodanej pitnej vody a odvedenej odpadovej vody (bez DPH) je stanovená ako suma nákladov za nákup vody z verejného vodovodu, nákladov na odvedenie odpadovej vody do verejnej kanalizácie a prevádzkových nákladov dodávateľa spojených s dodávkou a odvedením vôd., vydelená súčtom m³ dodanej pitnej vody nameranej všetkými vodomerami nainštalovanými k termínu odpočtu. DPH bude fakturovaná v zmysle platných právnych predpisov.“ Žalobca uzatvoril Zmluvu o preúčtovaní nákladov spojených s dodávkou pitnej vody a odvedením odpadových vôd do kanalizácie, t. j. zjavne by mal tieto náklady hradiť. Žalobca odmieta hradiť prevádzkové náklady napriek tomu, že za roky 2017, 2018 a 2019 ich v plnej výške hradil. Za tieto roky mu boli vystavené obdobné zálohové faktúry a vyúčtovacie faktúry s uvedením prevádzkových nákladov (elektrina, čistenie košov, rozbery vody), ktoré žalobca bez námietok uhradil.

24.1. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobca pomerne rozsiahlo spochybňuje oprávnenie žalovaného zabezpečovať správu/prevádzku vodovodu a kanalizácie v M. a k tomu poznamenal, že táto otázka bola riešená SOI a súd v tomto konaní ju vlastne ani nemá dôvod riešiť. V zmysle § 15 ods. 3 zákona č. 442/2002 Z.z. možno prevádzkovanie vodovodu/kanalizácie zabezpečiť aj prostredníctvom tretej osoby, čo bolo v rámci kontroly SOI preukázané dodatočným doložením aktuálnej zmluvy. Žalovaný zásadne odmieta, že by klientom čímkoľvek hrozil alebo že by vytváral tlak. Žalovaný v súlade s § 32 ods.7 písm. a/ zákona č. 442/2002 Z.z. vopred upozornil na prerušenie dodávky z konkrétneho dôvodu-neuhradenia faktúr. Práve v prípade, ak by klienti neboli vopred upozornení, mohli by byť prekvapivo porušené ich práva.

24.2. Podľa žalobcu by on nemal ako koncový užívateľ v cene služby zaplatiť celé náklady poskytnutej služby. K tomu žalovaný poznamenal, že žalobca uzatvoril Zmluvu o preúčtovaní nákladov spojených s dodávkou pitnej vody a odvedením odpadových vôd do kanalizácie. Na podnet jedného z odberateľov pritom SOI konštatovala oprávnenosť týchto nákladov. Z prehľadu týchto nákladov je zrejmé, že sa

nejedná o žiadne pochybné náklady ako poradenstvo, administratívne služby a pod., ale výslovne o náklady na technické zabezpečenie prevádzky rozvodov. Uvedené umocňuje pocit žalovaného, že súd prvej inštancie v skutočnosti nevykonal analýzu, nevykonal test proporcionality, neposkytol žalovanému súdnu ochranu v tomto špecifickom type zrýchleného konania, opomenul hmotné právo a iba na základe zavádzajúcich tvrdení žalobcu bez bližšej právnej argumentácie príliš široko obmedzil žalovaného na jeho právach, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces. Žalobca pritom súd zjavne zavádza aj vo svojom vyjadrení. Žalovaný preto navrhuje, aby súd rozhodol v súlade s podaným odvolaním.

24.3. Žalovaný v podaní zo dňa 20.12.2021, adresovanom prvoinštančnému súdu uviedol, že v tejto veci poukazoval na skutkovo a právne takmer identické prípady ďalších 5 neplatičov z celkového počtu 105 odberateľov v M. K.. Na rovnakom skutkovo a právnom základe boli títo odberatelia, ktorí neuhradili vystavené faktúry, vopred upozornení na možnosť prerušenia dodávky vody a odvodu odpadu. Títo odberatelia podali na Okresnom súde Nitra takmer identické návrhy na nariadenie neodkladných opatrení ako žalobca, pričom žalovaný vo všetkých prípadoch podal odvolanie. Aj keď si je vedomý, že súd v tomto konaní nie je viazaný dokazovaním v paralelne vedených konaniach, vzhľadom na obdobnosť dokazovania, rovnakú argumentáciu strán v týchto sporoch a jednoznačne odôvodnenie si však dovoľuje súdu predložiť a poukázať na Rozsudok (zrejme Uznesenie - pozn. odvolacieho súdu) Krajského súdu v Nitre zo dňa 15.12.2021, č. k 25Co/88/2021-94, ktorým odvolací súd v obdobnom konaní zmenil uznesenie súdu prvej inštancie a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

25. Žalobca v stanovisku k vyjadreniu žalovaného o záväznosti výroku uznesenia uviedol, že žalovaný účelovo opomína fakt, že predmetný výrok uznesenia bola aj súdom riadne a rozsiahlo odôvodnený a práve z odôvodnenia výroku súdu vyplýva, že žalobca sa domáha zabráneniu prerušeniu dodávky pitnej vody a odvodu odpadových vôd titulom neoprávnenej fakturácie zo strany žalovaného. Žalobca je toho názoru, že aj v prípadnom vykonávacom konaní by konajúci súd skúmal nielen samotný výrok neodkladného opatrenia, ale aj odôvodnenie tohto výroku, pričom ak by mal za to, že žalovaný prerušil dodávku vody a odvod odpadových vôd na odbernom mieste žalobcu z iného dôvodu, ako z dôvodu, že žalobca neuhradil žalovanému jeho domnelý nárok, v takom prípade by súd nemohol nariadiť výkon tohto rozhodnutia.

26. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané žalovaným ako stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a že spĺňa náležitosti odvolania v zmysle § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP) a skutkovým stavom existujúcim v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

27.1. Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

27.2. Podľa § 234 ods. 1 CSP súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej.

27.3. Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku (ods. 2).

27.4. Podľa § 236 CSP v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaného sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

27.5. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

27.6. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

27.7. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

27.8. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne

osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

28. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je urýchlená ochrana ohrozených alebo porušených práv.

29. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení Civilného sporového poriadku vyplýva, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné, aby boli bezodkladne upravené pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej obrany, či: a/ je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b/ navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, c/ uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha, d/ navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e/ právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, f/ sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov. Regulácia faktických pomerov je z povahy veci vylúčená (Veľký komentár CSP, Števec a kol., k ustanoveniu § 325 CSP, strana 1092).

30.1. Aj v konaní o návrhu na vydanie či zrušenie neodkladného opatrenia musia byť rešpektované minimálne požiadavky, ktoré tvoria podstatu základného práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivé súdne konanie. Navrhovateľ neodkladného opatrenia nemá v zmysle § 326 ods. 1 výslovne uloženú povinnosť označiť dôkazy vo vzťahu k vlastným skutkovým tvrdeniam, avšak táto povinnosť pre neho vyplýva z aplikácie § 132 ods. 1 CSP (pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie) a z odseku 3 (pripojenie dôkazov, ktorých to povaha pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť). K návrhu musia byť pripojené listiny, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva, pretože tieto majú osobitný význam pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska procesného a hmotného práva legitimizuje vyhovujúci výrok o nariadení požadovaného neodkladného opatrenia. Dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania, čo znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti a nemusí pritom dodržať formalizovaný postup ako pri štandardnom procesnom dokazovaní.

30.2. Navrhovateľ je zo zákona povinný hodnoverne osvedčiť aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho nároku môže navrhovateľ dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkaznými prostriedkami a kvalifikovanou právnou argumentáciou (Veľký komentár CSP Števec a kol. k ustanoveniu § 326 CSP, strana 1107).

30.3. Uznesenie súdu, ktorým rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré predstavuje meritórne rozhodnutie, musí vykazovať osobitné predpoklady odôvodnenia, teda mať také náležitosti, aké má meritórny rozsudok (§ 220 CSP). Súd teda musí nad rámec skutkového a právneho posúdenia odôvodniť existenciu rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, ako aj odôvodnenie existencie skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Ochrana toho, proti komu má neodkladné opatrenie smerovať, však nesmie dosiahnuť takej intenzity, aby prakticky znemožnilo ochranu oprávnených záujmov druhej strany.

31.1. Odvolací súd dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné zaoberať sa aj tým, či zásah do základných práv strany sporu vyvolaný neodkladným opatrením je primeraný. Nariadením neodkladného opatrenia nesmie dôjsť k nevyváženému zásahu do vzťahov strán.

31.2. Ak aj strana osvedčí existenciu nároku, ako aj skutočnosti odôvodňujúce potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, je nutné, aby boli splnené aj nasledovné predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia: neodkladným opatrením možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa strana domáha (princíp efektívnosti); právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality); navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav.

31.3. Pokiaľ ide o princíp efektívnosti, je z tohto pohľadu nutné, aby uložením konkrétnej povinnosti na základe neodkladného opatrenia súdu bolo skutočne možné dosiahnuť ochranu, ktorej sa strana

domáha. Je preto dôležité, aby formulácia povinnosti či obmedzenia, ktoré strana navrhuje uložiť v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, bola objektívne spôsobilou k ochrane osvedčeného práva (nároku).

31.4. Princíp proporcionality vyžaduje, aby strana - ktorej má byť neodkladným opatrením uložená povinnosť alebo obmedzenie - ním nebola obmedzená spôsobom neprimeraným povahe veci. Súd totiž pri úvahe o nariadení neodkladného opatrenia musí zohľadniť aj tú skutočnosť, že v konaní o neodkladnom opatrení je povinný poskytnúť súdnu ochranu nielen strane, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ale zároveň aj tej strane, voči ktorej neodkladné opatrenie smeruje. Strana, voči ktorej neodkladné opatrenie smeruje preto môže byť obmedzená iba do takej miery, aby neodkladné opatrenie nemalo za následok reálne znemožnenie ochrany jej oprávnených záujmov.

32. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie dôsledne neriadil hore uvedenými zákonnými ustanoveniami a zásadami a odôvodnenie napadnutého uznesenia, ktoré má charakter rozhodnutia vo veci samej nespĺňa osobitné predpoklady, teda také, aké sa približujú meritórnemu odôvodneniu rozsudku a je nepreskúmateľné.

33.1. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutia súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. Výrok súdu je koncentrovaným vyjadrením jeho záverov vykonaných v priebehu celého konania. Takýto postup vyplýva z potreby transparentnosti vysluhovania spravodlivosti, ktorá je nevyhnutnou súčasťou každého justičného aktu. Odôvodnenie rozhodnutia je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Presvedčivosť odôvodnenia rozhodnutia umožňuje aj všeobecná kontrola verejnosti. Ak súd ponechá bez povšimnutia niektorú z kľúčových otázok prípadu, jeho postup vykazuje znaky arbitrárnosti.

33.2. Do obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy patrí aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Rovnako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) pripomenul, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsku z 21. 1. 1999). Judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Georiadis c. Grécko z 29. 5. 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. 2. 1998). Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. 4. 1993, II. ÚS 410/06).

33.3. Ústavný súd už v náleze č. k. II. ÚS 866/2014-42 z 20. augusta 2015 judikoval, že v konaní „o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia... príslušný súd v zásade nevykonáva dokazovanie, vychádza len z tzv. osvedčených skutočností - skutočností, ktoré vyplývajú z tvrdení účastníkov konania v ich podaniach, prípadne zo skutočností, ktoré možno osvedčiť z dôkazov, ktoré účastníci predložili v príslušnom štádiu konania o veci samej. Z odôvodnenia rozhodnutia o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (porovnaj § 76 ods. 4 OSP) musí byť zrejmé, aký bol skutkový základ jeho rozhodnutia, t. j. súhrn relevantných osvedčených skutočností a jeho záver týkajúci sa splnenia zákonných podmienok na nariadenie predbežného opatrenia (najmä § 102 ods. 1, § 74 ods. 1 OSP). Z povahy veci vyplýva, že pôjde o primeranú aplikáciu § 157 ods. 2 OSP týkajúcu sa náležitostí odôvodnenia rozhodnutia, pretože napr. nevyhnutne budú absentovať úvahy o relevantných skutkových okolnostiach a dôkazoch, ktoré ich preukazujú, úvahy o hodnotení dôkazov a dôvody, prečo súd nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bude takto spravidla stručnejšie, ako rozhodnutie vo veci samej. Napriek tomu je potrebné trvať na tom, aby, hoci kvantitatívne stručnejšie odôvodnenie, malo príslušnú kvalitu - t. j. aby toto odôvodnenie bolo dostatočne individualizované, obsahovalo sumu relevantných osvedčených skutočností a tiež úvah, ktoré umožnia spätne preskúmať záver o tom, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky na nariadenie predbežného opatrenia. Citované závery ústavného súdu sú relevantné aj v súčasnosti, keď rekodifikáciou civilného procesného práva došlo k definitívnemu zániku inštitútu predbežného opatrenia a s účinnosťou od 1. júla 2016 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) zaviedol inštitút neodkladného opatrenia a zabezpečovacieho opatrenia.

34.1. Napriek tomu, že súd prvej inštancie v bode 21 odôvodnenia napadnutého uznesenia uviedol, že navrhovateľovi neuložil povinnosť v zmysle ustanovenia § 336 ods. 1 CSP podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, keďže má za to, že nariadením neodkladného opatrenia v znení uvedenom vo výrokovvej časti tohto uznesenia možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami a bolo by nadbytočné rozhodovať o tej istej veci opakovane, pretože výrok neodkladného opatrenia by bol totožný s výrokom vo veci samej, toto rozhodnutie neodôvodnil v takej kvalite, akú má mať meritórne rozhodnutie; vôbec sa nevysporiadal s článkom III. Cena a spôsob úhrady, bod 1 Zmluvy číslo 280616871218 O preúčtovaní nákladov spojených s dodávkou pitnej vody a odvedením odpadových vôd do kanalizácie zo dňa 9.8.2016, uzavretej medzi žalovaným ako dodávateľom a žalobcom ako odberateľom, v zmysle ktorého „Cena z jeden m³ dodanej pitnej vody a odvedenej odpadovej vody (bez DPH) je stanovená ako suma nákladov za nákup vody z verejného vodovodu, nákladov na odvedenie odpadovej vody do verejnej kanalizácie a prevádzkových nákladov dodávateľa spojených s dodávkou a odvedením vôd, vydelená súčtom m³ dodanej pitnej vody nameranej všetkými vodomermi nainštalovanými k termínu odpočtu. DPH bude fakturovaná v zmysle platných právnych predpisov“, tento článok vôbec necitoval a tak sa ani nevysporiadal s uvedeným záväzkom žalobcu uhrádzať aj prevádzkové náklady dodávateľa súvisiace s dodávkou vody a odvozom odpadu; nevysporiadal sa ani s Všeobecnými zmluvnými podmienkami dodávky vody a z verejného vodovodu a odvádzanie odpadových vôd verejnou kanalizáciou, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto Zmluvy a vôbec sa nevysporiadal ani s hmotnoprávnymi otázkami, teda úpravou v zákone č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov, ktorých vyriešenie je nevyhnutným predpokladom spravodlivého rozhodnutia v tejto veci.

34.2. Pri nariadení neodkladného opatrenia niečo vykonať, zdržať sa alebo strpieť, či znášať, ide o univerzálne neodkladné opatrenie, spočívajúce v uložení povinnosti niečo aktívne vykonať, zdržať sa istých rušivých zásahov, alebo naopak, strpieť určité obmedzenia. Ide v podstate o zovšeobecňujúce transformovanie hmotnoprávneho ustanovenia o obsahu záväzku podľa § 494 Občianskeho zákonníka, v ktorého intenciách je možno interpretovať aj samotné ustanovenie § 325 ods. 2 písm. d/ CSP. Aj z tohto pohľadu (§ 494 Občianskeho zákonníka, ktorý hovorí o obsahu záväzkov), jednoznačne vyplýva záver o nutnosti existencie právneho záväzkového vzťahu, pri ktorom došlo k porušeniu povinností jednej zo zmluvných strán a ktorému právnenému vzťahu je potrebné poskytnúť súdnu ochranu, brániac tak vzniku či majetkovej, alebo nemajetkovej ujmy.

35.1. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu, napadnutého uznesenia, ako aj odvolania žalovaného dospel k záveru o opodstatnenosti tvrdenia žalovaného v tom smere, že súdom prvej inštancie nariadené neodkladné opatrenie je časovo neobmedzené, v dôsledku čoho mu môže vzniknúť nie malá škoda. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom časovo nevymedzil trvanie tohto neodkladného opatrenia, napriek tomu, že v danej veci ide o nariadenie neodkladného opatrenia vo veci samej. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tým, či a za akých okolností, na akú dobu a na základe akého hmotnoprávneho predpisu možno znemožniť žalovanému ako dodávateľovi vody a odvádzateľovi odpadu znemožniť výkon jeho práva prerušiť poskytovanie uvedených služieb odberateľovi, ktorý nezaplatí v plnom rozsahu úhradu za poskytované služby, a či nejde o zásah do zákonného práva dodávateľa. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tým, nakoľko by zákaz zdržať sa prerušenia dodávky vody a zamedzenia odvodu odpadových vôd na odbernom mieste navrhovateľa nebol zásahom do jeho zákonného oprávnenia prerušiť za istých podmienok dodávku vody a odvod odpadových vôd.

35.2. Výrok napadnutého uznesenia o povinnosti žalovaného zdržať sa prerušenia dodávky vody a zamedzenia odvodu odpadových vôd na odbernom mieste navrhovateľa je časovo neohraničený, čo v kontexte s tým, že ide o neodkladné opatrenie v podstate vo veci samej nielenže nie je nijako bližšie neodôvodnený, ale je aj znakom arbitrárnosti a svojvôle, pretože v budúcnosti by žalovaný ako dodávateľ nemohol v žiadnom prípade prerušiť poskytovanie predmetných služieb na odbernom mieste navrhovateľa, napriek tomu, že by na to boli splnené podmienky podľa hmotnoprávneho predpisu. Napadnuté uznesenie nie je dostatočne odôvodnené ani z hľadiska testu primeranosti. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je treba zaoberať sa aj tým, či ide primeraný zásah do základných práv druhej strany. Ochrana toho, koho má chrániť neodkladné opatrenie nesmie dosiahnuť takú intenzitu, aby prakticky znemožnilo ochranu oprávnených záujmov druhej strany.

36.1. Z vyššie uvedených skutočností preto zjavne vyplýva, že prvoinštančný súd sa pri svojom rozhodovaní nedostatočne zaoberal dopadmi neodkladného opatrenia do práv žalovaného, svoje rozhodnutie neodôvodnil v súlade so zákonnými ustanoveniami, ktoré je potrebné aplikovať na odôvodnenie uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia vo veci samej, napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, čím bolo porušené právo žalovaného na spravodlivý súdny proces, a preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciaci tohto uznesenia.

36.2. S poukazom na citované odôvodnenie napadnutého uznesenia odvolací súd zastáva názor, že argumentácia prvoinštančného súdu nezodpovedá príslušným ustanoveniam Civilného sporového poriadku týkajúcim sa predpokladov vydania neodkladného opatrenia, a teda jeho závery považuje za nepreskúmateľné, arbitrárne a neudržateľné, teda také, ktoré majú za následok porušenie práva žalovaného na spravodlivý súdny proces.

37. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne zaoberať sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj Zmluvou číslo 280616871218 O preúčtovaní nákladov spojených s dodávkou pitnej vody a odvedením odpadových vôd do kanalizácie zo dňa 9.8.2016 a Všeobecnými zmluvnými podmienkami, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť, oboznámi sa so zákonom č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov, ktorých vyriešenie je nevyhnutným predpokladom spravodlivého rozhodnutia v tejto veci, vysporiada sa aj s argumentáciou žalovaného, oboznámi sa tiež s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre zo dňa 15.12.2021, č. k 25Co/88/2021-94, ktoré sa týka obdobnej veci a o návrhu navrhovateľa opätovne rozhodne, majúc na zreteli právne záväzný názor odvolacieho súdu v tejto veci, ktorými je v zmysle § 391 ods. 1 CSP viazaný a svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ust. § 234 ods. 1, § 236 a § 220 CSP tak, aby bolo preskúmateľné.

38. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci.

39. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).